

سند ساختار جنبش جمهوری خواهان دموکرات ولایتک ایران

تغییرات در سند ساختار

گردهمایی سراسری دهم

9 - 10 مه 2020 برابر با 20 - 21 اردیبهشت 1399

در گردهمایی سراسری دهم به تاریخ 9-10 مه 2020 برابر با 20 -
21 اردیبهشت 1399

دو بند : ۳- ۲- ۷ و پاراگراف مربوطه در بند 9 به صورت زیر
تغییر کرده و به تصویب رسیدند

بند 7 : شورای هماهنگی

۳- ۲- ۷ شورای هماهنگی هر ماه دو نشست مجازی با همراهان برای
تصمیم‌گیری و تقسیم کار در کلیه امور ج.ج.د.ل.ا. برگزار می
کند. تصمیمات در این نشست با اتفاق دوسوم آراء حاضرین در جلسه
گرفته می‌شوند. این نشست می‌تواند به نام ج.ج.د.ل.ا. و در
چارچوب منشور، بیانیه صادر کند. بیانیه‌ها باید موافقت دوسوم
آراء همراهان را به دست آورند.

بند 9 : گردهمایی سراسری

- گردهمایی سراسری عادی سالانه، به دعوت شورای هماهنگی و با
شرکت همراهان به صورت علنی برگزار می‌شود. در صورت عدم امکان
تشکیل نشست حضوری، گردهمایی مجازی برگزار می‌شود.

سند ساختار جنبش جمهوری خواهان دموکرات ولایتک

ایران

مصوب گردهم‌آیی ششم

در روزهای ۱۹ تا ۲۱ فوریه ۲۰۱۶، برابر با ۳۰ بهمن تا ۲ اسفند ۱۳۹۴

توضیح: یکی از اسناد مصوبه ششمین گردهمایی جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران، سند ساختار است که با تغییراتی در سند ساختار پیشین، به تصویب رسید. تغییرات در سند ساختار نیازمند رای بیش از شصت در صد آرای حاضران در گردهمایی سراسری است که این تغییرات در گردهمایی ششم با رای بیش از شصت در صد به تصویب رسید. همچنین بنا بر درخواست گردهمایی، این سند همچون دیگر اسناد مصوبه، توسط هیئت رئیسه گردهمایی و شورای هماهنگی جدید، ویرایش نهایی شده است.

۱ - نام - جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران (مخفف آن " ج ج د ل ا")

۲ - تعریف - جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران برای جمهوری، دموکراسی، لائیسیت، عدالت اجتماعی و برابر حقوقی در همه زمینه‌ها از جمله برابر حقوقی جنسیتی در ایران مبارزه می‌کند. جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران جنبشی است کثرت‌گرا، فراگیر، علنی و مستقل که در آن همراهان از خاستگاه‌ها و افق‌های گوناگون گرد آمده‌اند تا با جایگاهی برابر، ابتکارات فردی و کوشش‌های جمعی و داوطلبانه خود را در عرصه‌های نظری و عملی از راه‌های دموکراتیک و بر مبنای اسناد پایه مصوب گردهم‌آیی‌های سراسری به پیش برند.

۳ - همراه کسی است که خود را جمهوریخواه دموکرات و لائیک می‌داند و به‌گونه‌ای با این جنبش در پیوند است. مبنای مشارکت همراهان اراده‌ی آزاد و داوطلبانه، پذیرش مسئولیت و پاسخ‌گویی نسبت به آن است. توصیه می‌شود همراهان حداقل ماهانه پنج یورو (یا سالانه شصت یورو) به صندوق مالی بپردازند.

مشارکت در کوشش‌های جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران، فردی و صرف‌نظر از وابستگی یا عدم وابستگی افراد به احزاب، سازمان‌ها و انجمن‌های دیگر است. همراهان همه جا از حقوق یکسان برخوردارند، از جمله حق انتخاب کردن و انتخاب شدن.

۴- نهاد محلی- همراهان می‌کوشند برای پیش‌برد فعالیت‌ها در محل اقامت خویش، نهادهای محلی به‌وجود آورند. نهادها در همه تصمیم‌گیری‌ها و انتخاب روش‌های کار خویش، خود مختارند، تعلق آن‌ها

به " ج ج د لا " بر مبنای اسناد پایه و مصوبات نشست سراسری است. نهادها در اتخاذ مواضع سیاسی و انتشار آنها به نام واحد محلی خود در صورت وجود تفاهم و یا احراز اکثریت آراء آزادند. اقلیت برای دفاع از نظرات خود و تبلیغ علنی آن می‌تواند از همه امکانات جنبش استفاده کند.

- همراهانی که واحد محلی ندارند، می‌توانند با یکدیگر واحد مجازی تشکیل دهند. (تبصره ۱)

- واحدهای محلی در سطوح شهری یا کشوری برپایه سند سیاسی و سند ساختار، تشکیل می‌شوند و در چارچوب این دو سند، در تمام فعالیت های خویش، خود مختارند.

- حد نصاب واحدهای محلی ۵ نفر است.

- مسئولیت موضع گیری های سیاسی واحدهای محلی بر عهده خود این واحدهاست.

- واحد های محلی از حق داشتن یک نماینده در شورای هماهنگی برخوردارند.

- نماینده، نمایندگان یا رابطین واحدهای محلی در شورای هماهنگی، با رای اکثریت همراهان این واحدها تعویض می‌شوند.

تبصره ۱: حقوق و وظایف واحدهای محلی در مورد واحدهای مجازی نیز صادق می‌باشد.

۵- گروه های کار

۵-۱ ترکیب و چگونگی شکل‌گیری:

۵-۱-۱ مسئولان گروه های کاری در گردهمائی سراسری انتخاب می‌شوند.
۵-۱-۲ مسئولان گروه های کاری با توجه به حجم کاری گروه، تعداد اعضای خود را در هر مقطع زمانی می‌توانند انتخاب کنند.

۵-۱-۳ انتخاب اعضای گروه‌های کاری از میان داوطلبان، متناسب با فعالیت های گروه با مسئول گروه و با تائید شورای هماهنگی است. (تبصره ۱)

۵-۱-۴ تصمیم گیری های گروه بر اساس رأی اکثریت تشکیل دهنده گروه قابل اجراست. (تبصره ۲)

۵-۱-۵ سه بار غیبت غیر موجه همراه داوطلب در جلسات گروه‌های کاری، می‌تواند با تصمیم جمعی گروه، منجر به حذف همراه از گروه شود.

تبصره ۱: بعد از تشکیل گروه‌های کاری، در خواست جدید از همراهان برای شرکت در گروه های کاری با تصمیم اکثریت گروه است.

تبصره ۲: در صورت برابری آراء، نظر مسئول گروه راه گشاست. بر این اساس توصیه می‌شود که تعداد اعضای گروه ها فرد باشد.

۵-۲ وظایف و اختیارات:

۵-۲-۱ گروه کار "سیاسی" به سهم خود موظف است در تدارک بحث‌های علنی پیرامون مضامین مطرح در اندیشه جمهوری‌خواهی و پیشبرد مباحثی که نشست سراسری مشخص می‌کند، بکوشد.

۵-۲-۲ گروه "ارتباطات" نهاد ارتباطی سراسری و عهده‌دار مناسبات جنبش با نیروها و مجامع ایرانی و خارجی بوده، موظف است در معرفی جنبش به افکار عمومی ایرانی و خارجی بکوشد.

۵-۲-۳ گروه "سایت و شبکه‌های اجتماعی" بازتاب دهنده افکار جنبش جمهوری خواهی پیرامون مضامین پایه ای آن، مثل جمهوری خواهی، دموکراسی و لائسیته می‌باشد.

۵-۲-۴ گروه‌های کاری آئین‌نامه‌ی داخلی خود را تدوین می‌کنند. آئین‌نامه انتشار علنی خواهد یافت.

۵-۲-۵ گروه‌های کاری در تصمیم‌گیری‌ها و انتخاب روش‌های کار خویش (در چار چوب موازین ج.ج.د.ل.ا) خود مختار هستند.

۵-۲-۶ مسئولین گروه‌های کاری موظفند گزارش کاری گروه خود را به همراهان، شورای هماهنگی و گردهمایی سراسری ارائه دهند.

۵-۲-۷ در نبود گردهمایی سراسری، فقط شورای هماهنگی می‌تواند برکل فعالیت گروه‌ها، در صورت عدم تناسب فعالیت آنها، بر طبق سند ساختار و سیاسی، ناظر و تصمیم‌گیرنده باشد.

۶ - گرایش‌های سیاسی - نظری

همراهان هم نظر می‌توانند در محدوده توافقات سند سیاسی در گرایش‌های گوناگون خود را متشکل نموده و از تمام امکانات جنبش برای تبلیغ علنی نظرات خود استفاده کنند و اعلام موضع نمایند.

۷- شورای هماهنگی

تعریف: شورای هماهنگی فعالیت‌های نهادهای گوناگون ج.ج.د.ل.ا را هماهنگ می‌کند.

۱- ۷ ترکیب و چگونگی شکل‌گیری

شورای هماهنگی، مرکب از پنج تا هفت نفر از رابط‌های واحدها و گروه‌های کار می‌باشد.

تبصره: در گردهمایی سراسری یا حداکثر پس از دو هفته پس از گردهمایی سراسری، واحدهای محلی و مجازی، رابط‌های خود را برای تشکیل شورای هماهنگی معرفی می‌کنند.

۲ - ۷ وظائف و اختیارات

۱- ۲ - ۷ شورای هماهنگی عهده‌دار پیشنهاد و تدارک کارزارهای سراسری است.

۲- ۲ - ۷ شورای هماهنگی در تبادل نظر با همراهان، برنامه کار

مشترکی را تدوین و زمانبندی کرده، برای فعالیت به همراهان ارائه داده و سازماندهی و تحقق آن را پیگیری می کند.

۳- ۲ - ۷ شورای هماهنگی هر ماه نشستی مجازی با همراهان برگزار می کند تا نسبت به رویدادهای سیاسی ملی و بین و المللی و مضمون واکنشی که باید نشان داد، از آنان نظرخواهی کند. در صورت تشخیص لزوم انتشار بیانیه، گروه کار سیاسی با توجه به تمایلات و اظهار نظر همراهان حاضر در نشست، متن را تدوین و به شورای هماهنگی ارایه می دهد. شورای هماهنگی می تواند در آن تغییرات و تصحیحاتی را که لازم می داند وارد کرده، بیانیه را به نام شورای هماهنگی انتشار دهد.

۴- ۲ - ۷ تصمیمات در شورای هماهنگی به اتفاق آرا گرفته می شود. در صورتی که اتفاق آرا حاصل نشود، رای اکثریت مبنای تصمیمات خواهد بود.

۸- مشارکت زنان

برای عملی شدن امر سهمیه بندی:

در پیروی از مصوبه نخستین گردهمائی سراسری مبنی بر پذیرفتن سهمیه ۵۰ درصدی زنان، که هدف جنبش می باشد و مشارکت متساوی زنان و مردان، در تمام نهادهای انتخابی و عرصه های فعالیت جمعی، در صورتی که تعداد شرکت کنندگان زن در نشست های همگانی محدود بود، کوشش میشود حتی المقدور در نهادهای انتخابی به هدف ۵۰ درصد نزدیک شد.

۹- گردهمائی سراسری

- گردهمائی سراسری، بالاترین نهاد «جنبش» است.

- گردهمائی سراسری عادی سالانه، به دعوت شورای هماهنگی و با شرکت حضوری و مجازی همراهان و به صورت علنی برگزار میشود.

- گردهمائی سراسری، در تمام امور جاری سیاسی و تشکیلاتی تصمیم گیری می کند و تصمیماتش را با پشتیبانی آرای اکثریت همراهان حاضر به اجرا می گذارد.

- در گردهمائی سراسری عادی، بر مبنای گزارش شورای هماهنگی، فعالیت آتی جنبش مورد بحث و بررسی همراهان قرار می گیرد و راستای حرکت آینده تعیین میشود.

- گردهمائی سراسری فوق العاده به درخواست بیست درصد از همراهان برگزار میشود.

۱۰ - نحوه انتخابات در گردهمائی سراسری

- حداقل رای لازم برای انتخاب کاندیداهای مسئولان گروه های کاری ۲۰ درصد آرای حاضران در جلسه می باشد.

- برای هر گونه تغییر در سند سیاسی و یا سند ساختار، تصمیمات با اکثریت بیش از شصت در صد همراهان حاضر به تصویب می‌رسد.

گزارش نشست

گزارش ششمین گردهمایی سراسری جنبش جمهوری خواهان دموکرات ولایت ایران

۱۹ تا ۲۱ فوریه ۲۰۱۶ - سی ام تا دوم اسفند ۱۳۹۴

نشست رسمی در روز شنبه ۲۰ فوریه ساعت ده صبح با اعلام یک دقیقه سکوت به یاد جانباختگان راه آزادی و دمکراسی آغاز شد و سپس هیئت رئیسه با این بیت:

” ما برای وصل کردن آمدیم نی برای فصل کردن آمدیم ”

ششمین گردهمایی را افتتاح کرد.

ابتدا از سوی گردانندگان جلسه طرح پیشنهادی روال و موضوع های دو روزه نشست به همراهان ارائه شد. این پیشنهاد با یک بند تکمیلی مبنی بر پیشبرد بحث ها در طی دو روز توسط هیئت رئیسه موجود خانمها ناهید جعفر پور و فردوس میرآبادی و آقای احسان دهکردی (اعضای شورای هماهنگی) به اتفاق آراء تصویب شد. سپس دستورکار جلسه به ترتیب زیر به اجرا درآمد:

اولین موضوع: بررسی کارکرد همراهان و نهادها (شورای هماهنگی، نهادهای محلی و همراهان بطور فردی)

با توجه به گفتگوهائی که در نشست میاندوره ای (به مناسبت دهمین سالگرد جنبش جمهوری خواهان دموکرات ولایت ایران برپایه همه پرسى از همراهان پیرامون کمبودها و کاستی های ج.ج.د.ل.ا. طی یک دهه گذشته) انجام گرفت جلسه تشخیص داد که بررسی عملکرد را محدود به تجارب نیمسال گذشته و در دو سطح مورد بررسی قراردهد:

الف) رابطی دو نهاد شورای هماهنگی و واحد های محلی در همکاری

های چند جانبه با نیروهای اپوزیسیون به طور کلی و به خصوص با توجه به تجربیات تظاهرات علیه حسن روحانی در پاریس.

گرچه ارگانهای ج.ج.د.ل.ا. هر کدام برطبق سند ساختار از نظر حقوقی دارای اختیارات لازم جهت پیشبرد فعالیت های خود می باشند اما این اختیارات نباید در میدان عمل سیاسی به تقابل یا تناقض با تلاش های همگانی همراهان بیانجامد. با وجود آمدن چنین وضعیتی سیاست ورزی مشترک دچار دوگانگی شده و در نتیجه به زیان ارائه سیمای روشن و یکپارچه ای ازما در انظار عمومی منتهی خواهد شد. برای جلوگیری از تکرار اینگونه تجارب (از جمله تجربه ناکام پاریس که عدم وجود هماهنگی لازم به شکل نا مطلوبی به نمایش گذاشته شد) ضروری است که در آینده با نزدیک شدن رابطه ها میان واحدهای محلی و شورای هماهنگی و با گسترش مشورت و همفکری بتوان مانع از شکل گیری سوء تفاهمات شد. پیشگیری از تقابل فعالیت ها مستلزم گفتگوی های دقیقتر و پیگیرانه تر است که البته نباید تنها به رد و بدل پیام های فردی "ویبری" و یا "فیس بوکی" محدود بماند. همدلی و مشارکت جمعی است که می تواند دستیابی به تصمیم های مشترک را بوجود آورد و شرایط مطلوب را برای حضوری برجسته و یکپارچه در بین اپوزیسیون فراهم کند.

ب) موضوع مهم دیگر بررسی روابط درونی و شیوه های برخورد در بین همراهان بود.

با کاهش تدریجی همراهان بازنگری روابط انسانی، شیوه های برخورد نسبت به نظرهای یکدیگر و بکارگیری ادبیات درخور نسبت به آنها اهمیت و معنای بیشتری پیدا می کند. با توجه به تکرر و تفاوت نظرها در میان ما رعایت اعتبار و اعتماد نسبت به یکدیگر جایگاه بیش از پیش حساستری پیدا می کند. عدم رواداری و احترام متقابل نسبت به یکدیگر می تواند به سست شدن پیمان ها و پراکندگی منجر شود و یکی از مهمترین انگیزه های مبارزاتی را بخشکاند. برماست که با تاکید بر گفتگو و تفاهم دوستانه در تعمیق این ارزشها در منش، رفتار و کردار مشترکمان کوشا باشیم. قوام و دوامان مستلزم حراست از این ارزش هاست و این امر مهم به عهده فرد فرد همراهان است.

دومین موضوع: در این قسمت پیشنهاد تغییر بند هائی از سند ساختار که قبلا جهت بازنگری از طرف گروه کارسند ساختار بطور کتبی در اختیار همراهان قرار گرفته بود به بحث گذاشته شد. طرح پیشنهادی در واقع تلفیقی بود از سه پیشنهاد کتبی ارائه شده به گروه کار.

در طرح پیشنهادی کوشش شده بود که برحسب نیازهای موجود جهت سامان بخشی به فعالیت های مشترک ج.ج.د.ل.ا. به گونه ای تنظیم شود تا بتوان به اشکال لازم برای پیشبرد فعالیت ها بدون هرگونه ممانعت در زمان کوتاه دست پیدا کرد. در این مرحله آنچه که بر همه چیز تقدم دارد ایجاد ضوابطی است که بتواند به عنوان ابزاری در خدمت سازماندهی فعالیت های ج.ج.د.ل.ا. بعنوان مجموعه ای فعال به قصد همکاری و همگامی با دیگر نیروهای اپوزیسیون به کار آید.

به منظور تدقیق سند ساختار تنها در بند هفت ماده یک در ارتباط با ترکیب و چگونگی شکل گیری شورای هماهنگی از سوی گروه کار تغییرات اساسی و مضمونی وارد شده بود. تغییرات بند های دیگر عمدتاً تغییرات تکمیلی و برخی ترمیمی بودند. بنابراین بند هفت بصورت الטרنا تيو پیشنهاد و به رای گذاشته شد:

” شورای هماهنگی ، مرکب از پنج تا هفت نفر از رابطین نهاد ها ، گروه های کار و تارنما ، مسئولیت هماهنگ کردن فعالیت های عمومی ج.ج.د.ل.ا. را بر عهده می گیرد. “

که با آرای بیش از دوسوم (۷۰٪) همراهان به تصویب رسید.

متن سند به منظور ویرایش و تدوین نهائی به گروه کار مربوطه رجوع داده شد.

سومین موضوع: در این بخش از گفتگوها پیش نویس بیانیه سیاسی مورد بررسی قرار گرفت. بحث ها در مجموع بر سر سه مسئله متمرکز بودند:

۱- مسئله انتخابات مجلس شورای اسلامی

۲- برجام و پیامد های آن

۳- گذار از نظام جمهوری اسلامی

پس از دو دوره بحث چارچوب کلی بیانیه روشن شد. با مشخص شدن موارد اختلاف و اشتراک و قبول پیشنهاد های کتبی پیش نویس جهت تدوین، ویرایش و بازنگری نهائی به گروه کار مربوطه رجوع داده شد.

یکشنبه 21 فوریه

جلسه در ساعت ده صبح آغاز به کار کرد. در ابتدا طرح متن سند سیاسی از طرف سخنگوی گروه کار با توجه به بند های تغییر یافته

خوانده شد. نکات تغییر یافته عبارت بودند از:

۱-صفحه اول بند پنجم سطر هفتم

۲-صفحه دوم بند سه سطر اول

۳-صفحه دوم بند چهارم سطر اول

این متن به لحاظ اختلاف نظر در برخی از بندها دو باره به گروه کار بازگشت.

در این فاصله بند های تغییر یافته سند ساختار مورد گفتگو قرار گرفت که به دلیل نارسائی ها و تناقضات موجود بار دیگر بندها به گروه کار مربوطه رجوع داده شد.

در این فرصت مسئول امور مالی گزارش کوتاهی از اوضاع مالی ج.ج.د.ل.ا. به همراهان ارائه داد. بنا بر این گزارش با پرداخت کلیه بدهکاری ها در حال حاضر موجودی مالی در حساب بانکی ۹۳۵ یورو میباشد. مسئول امور مالی امیدوار بود که در آینده با پرداخت ماهانه کمک مالی به مبلغ حداقل ۵ یورو از طرف همراهان همانطور که در سند ساختار پیش بینی شده بتوان هزینه های فعالیت های آینده را از این طریق تامین کرد.

سپس طرح تصحیح و تکمیل شد. بیانیه سیاسی مجدداً به جلسه ارائه شد. برای تصویب متن نهائی جلسه درمورد دو بند به علت به توافق نرسیدن در گروه کار تصمیم را بر عهد حاضران در نشست گذاشت. در بند سوم از دومین صفحه به جای " ولی فقیه و طیف های حاکم، هرچهارسال..." به " این نظام هر چهارسال..." نوشته شود. این بند با اکثریت آراء تصویب شد. در بند چهارم از صفحه دوم به جای " ما خواهان تحریم این مضحکه ی انتخاباتی..." به صورت " ما به این مضحکه انتخاباتی نه می کوئیم و خواهان تحریم آن هستیم " تغییر داده شود. تغییر این بند هم با اکثریت آراء به تصویب رسید. سپس متن کامل و نهائی سند سیاسی به رأی شرکت کنندگان در همایش گذاشته شد. این متن با دو سوم آراء، مورد توافق همراهان در گرد همائی قرار گرفت.

پس از اتمام سند بیانیه سیاسی، طرح نهائی و تکمیل شد. سند ساختار به جلسه ارائه شد. متن کامل سند ساختار با بیش از دو سوم آراء همراهان به تصویب رسید.

در این مرحله گردانندگان همایش از همراهان خواستار اعلام

داوطلبانه نامزدهای مسئول گروه های کاری سیاسی، تارنما و ارتباطات جهت تائید و کسب اعتبار از گردهمائی شدند. آقایان فرهنگ قاسمی در بخش تارنما، انور میرستاری در حوزه ارتباطات و خسرو امیری در گروه کارسیاسی مورد تائید اکثریت همراهان در گردهمائی قرار گرفتند. از طرف واحد محلی هانور مانی شیرازی به عنوان رابط این نهاد در شورای هماهنگی معرفی شد. قرار بر این شد که واحدهای دیگر طی دو هفته پس از برگزاری گردهمائی رابطین خود را به شورای هماهنگی معرفی کنند.

در آخرین بخش گفتگوی روز یکشنبه بند پیشنهادی "ما بر این باوریم که رژیم جمهوری اسلامی ایران در کلیت خود اصلاح پذیر نیست و در چهارچوب آن، هیچیک از خواست های دموکراتیک مردم ایران تحقق پذیر نیست. بنابراین خواهان سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی ایران و انحلال هم نهادهای قضائی، قانون گذاری و اجرایی سرکوبگر (اعم از سیاسی و نظامی و امنیتی و غیره) و الغای قانون اساسی جمهوری اسلامی و دیگر قوانین غیر دموکراتیک آن هستیم. در این راستا، برای جایگزینی آن با یک نظام جمهوری مبتنی بر دموکراسی، جدایی دین از دولت، و حقوق بشر مبارزه می کنیم" از طرف پروژ همکاری های ۹ سازمان جهت اتخاذ تصمیم همراهان در گردهمائی سراسری به بحث گذاشته شد. این بند بدون تغییر با اکثریت آرا به نصوب همراهان رسید.

بدین ترتیب ششمین همایش سراسری در ساعت ۱۶ روز یکشنبه ۲۱ فوریه بدنبال یک بحث گسترده درجوسی دوستانه پایان یافت.

بیانیه سیاسی

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

مصوب گردهمائی سراسری ششم

۱۹ تا ۲۱ فوریه ۲۰۱۶ - سی ام بهمن تا دوم اسفند ۱۳۹۴

نقص فاحش و مستمر حقوق بشر و پایمال شدن حقوق اساسی مردم ایران طی سال های اخیر شدت گرفته است. شمار اعدام ها در ایران در سال گذشته به نسبت سال ۲۰۱۴ بیش از ۴۰ درصد افزایش یافته است.

جمهوری اسلامی از لحاظ سرانجام در مقام نخست جهانی و به لحاظ شمار روزنامه نگاران زندانی در سومین مقام جهانی قرار دارد. بگیر و ببند فعالان مدنی و فشار بر زندانیان سیاسی به ویژه بعد از توافق هسته ای گسترش یافته و قوه قضائیه، خود به اصلی ترین عامل سرکوب بدل شده است. از آغاز کار دولت روحانی بیش از ۵۰ فعال رسانه ای در زندان به سر می برند. آزار پیروان اقلیت های مذهبی، بهائیان، مسیحیان، دراویش و اهل سنت، زیر سلطه استبداد مذهبی انحصارگر همچنان ادامه دارد.

برخلاف وعده های دروغین دولت جدید، هیچ بهبودی در دشواری های توانفرسای زندگی اکثریت بزرگ زحمتکشان و مزد و حقوق بگیران به بار نیامده است. این وضع اسفبار اقتصادی نتیجه استمرار سیاست های ضد و نقیض و ویرانگر دولت های حاکم در ایران و به ویژه میراث فاجعه بار و خسارت های جبران ناپذیر حکومت احمدی نژاد در سال های اخیر است. رکود، تورم، بیکاری، سقوط سطح زندگی و کاهش قدرت خرید اکثریت مردم، تعطیلی واحدهای تولیدی، کسری بودجه و بدهی های هنگفت دولتی، فساد فراگیر و رانت خواری، شکست سیاست هدفمند سازی یارانه ها، اقتصاد انگلی مبتنی بر دلالی، گسترش شکاف های طبقاتی همچنان از ویژگی های بحران اقتصادی کشور است. بیکاری آشکار و پنهان نیروی فعال به مرز هشت میلیون و شمار فقرا و پابرهنگان حاشیه نشین به یازده میلیون نفر رسیده و در فاصله سال های ۸۲ تا ۹۱ دو برابر شده است. بیش از دو سوم قراردادهای و پیمانکاری های بزرگ اقتصادی در دست قرارگاه ها و شرکت های سپاه و یا بنیادهای ست که بیرون از حسابرسی دولتی و زیر نظر خامنه ای اداره می شوند. و این در حالیست که بنگاه های صنعتی اغلب با یک سوم و یک چهارم ظرفیت خود کار می کنند و بسیاری از آنها بر اثر تداوم رکود به ورشکستگی دچار خواهند شد. افزون بر بن بست های داخلی، روند پیوستن ایران به بازارهای سرمایه داری جهانی با تحمیل موازین نو- لیبرالی و ریاضت های اقتصادی صندوق بین المللی پول و بانک جهانی همراه خواهد بود و از هم اکنون نشانه های آنرا در قالب اقتصاد مقاومتی در برنامه ششم توسعه می توان مشاهده کرد.

این بحران همه جانبه، به رغم تعلیق و یا لغو تحریم های ناشی از فعالیت های هسته ای ایران، به دلیل سیاست اقتصادی دولت روحانی از یکسو و کاهش بهای نفت شدت بیشتری گرفته و فشار خردکننده ای را بر زندگی مردم وارد خواهد کرد. بحران اقتصادی ایران یک بحران کلان و ساختاری است و حل آن بدون تغییرات بنیادی در نظام حاکم که خود مستلزم گذار از نظم سیاسی کنونی است امکان پذیر نخواهد بود.

بحران محیط زیست نیز بر اثر کوردلی و کوتاه بینی حاکمان و مطامع اقتصادی وابستگان به قدرت ابعاد نگران کننده ای برای زندگی نسل های آینده پدید آورده است. ایران به عنوان دهمین کشور جهان در تولید گازهای گلخانه ای شناخته شده است. اغلب شهرهای ایران به آلوده ترین شهرهای جهان تبدیل شده اند. آلودگی هوا، از بین رفتن فاجعه بار منابع آبی، نابودی منابع طبیعی کشور، محصول سیاست های ویرانگر رژیم جمهوری اسلامی است. در برنامه ششم توسعه که اخیراً توسط روحانی ابلاغ شد حتی کلامی از محیط زیست به میان نیامده است. بیشترین آسیب های ناشی از تخریب محیط زیست به اقشار فقیر و محروم جامعه وارد می شود.

سیاست ها و تلاش های رژیم برای دستیابی پنهان به سلاح هسته ای در طول نزدیک به دو دهه، خسارات و هزینه های جبران ناپذیری به جامعه و مردم ایران تحمیل کرد. به رغم هیاهو ها و تبلیغات دروغین ارتجاع حاکم، امضای تسلیم نام برجام، نوشیدن تمام و کمال جام زهر هسته ای بود. سرکردگان رژیم که جز به حفظ نظام استبدادی و امنیت آن و چیرگی بر رقیبان در منطقه نمی اندیشیدند، بر اثر این سیاست ها کشور را به لب پرتگاه جنگ کشاندند و در حلقه محاصره تهدیدها و تحریم های روز افزون گرفتار کردند و سرانجام از بیم فروپاشی، زیر فشار تحریم های گسترده و تنگناهای اقتصادی، تسلیم شدند و شکست ننگین خود را پیروزی خواندند. در صورت التزام طرفین به تعهدات، راه های دستیابی نظام به سلاح هسته ای تا مدت ها بسته می شود، سایه جنگ از سر کشور دور می گردد، مردم از زیر بار و فشار تحریم های اقتصادی بیرون می آیند و مسابقه تسلیحاتی هسته ای در منطقه پرآشوب خاورمیانه کاهش می یابد. به این اعتبار، ما از شکست و عقب نشینی رژیم خرسندیم، زیرا که می تواند شرایط مساعدی برای مبارزات اعتراضی و حق طلبانه مردم ایران فراهم کند. اما مسئولیت سهمگین برباد دادن منابع ثروت کشور و سوق دادن جامعه به سوی فقر و درماندگی و فلاکت بردوش حاکمیت ایران در تمامی جناح های آنست. ما که از آغاز مخالف دستیابی این رژیم سرکوبگر به سلاح هسته ای بودیم همچنان خواهان خلع سلاح هسته ای منطقه می باشیم.

در روزهای آینده ایرانیان شاهد نمایش تازه ای از "انتخابات" در جمهوری اسلامی هستند. ویژگی انتخابات مجلس آینده مقارن بودن آن با انتخابات اعضای مجلس خبرگان است. مجلس خبرگان که بنا بر قانون تنها نهادیست که وظیفه تعیین رهبر و نظارت بر رهبری را دارد، با توجه به حساسیت نقش آن در آینده، به ویژه در تنازع بر سر جانشینی

خامنه ای، محل جدال ها و تنش های سیاسی میان رقیبان در حاکمیت شده است.

در آستانه انتخابات، وعده های دروغین روحانی و اصلاح طلبان حکومتی برملا شده است. مردم به عیان می بینند که انحصارگری های شورای نگهبان دست نشانده رهبر و کشاکش ها و سهم خواهی های فزاینده سپاه و باندهای واپسگرا در انتخابات پیش رو جز برای حفظ و گسترش قدرت و منابع ثروت میان جناح های شریک در حاکمیت نیست.

با نزدیک شدن به انتخابات مثل همیشه نیروهای اجتماعی و سیاسی حق طلب در درون کشور از فرصت استفاده می کنند و خواستار تحقق شرایط عادلانه برای مشارکت در مبارزه انتخاباتی می شوند.

این انتخابات نیز هم چون نظایر آن در جمهوری اسلامی انتخاباتی ساختگی و فرمایشی است. این نظام هر چهار سال یکبار شماری از نامزدهای دستچین شده و مورد تایید خود را در برابر مردم قرار می دهد تا با رای آنان به نظام بیدادگر خود در انظار عمومی مشروعیت ببخشد.

ما به این مضحکه انتخاباتی نه می گوئیم و خواهان تحریم آن هستیم. شرکت در این انتخابات را فرو افتادن مجدد به دام حاکمیت نظام استبدادی می دانیم. ما مدافع انتخاباتی آزاد و دموکراتیک هستیم. لازم انتخابات آزاد، از جمله آزادی مطبوعات، احزاب و اجتماعات است. این شرایط را چنانکه تجربه نشان داده نه اصلاح طلبان حکومتی و نه به طریق اولی "دولت تدبیر و امید" نمی توانند فراهم کنند. تحقق این شرایط در گرو رشد و گسترش مبارزه مردم و جنبش های اجتماعی، نافرمانی مدنی و برهم خوردن توازن قوا به نفع مردم است.

خواست ما این است که نظام بیدادگر جمهوری اسلامی به اراده مردم و به شیوه مسالمت آمیز برجیده شود؛ هر چند که کارنامه خشونت بار آن از وجود چنین ظرفیتی حکایت نمی کند (منشور سیاسی ج.ج.د.ل.ا. ۱۹ مه ۲۰۱۴ - ۲۹ اردیبهشت ۱۳۹۲)

مبارزات اجتماعی در ایران برای تغییر وضع موجود، برای رهایی از سلطه دین و استبداد و دستیابی به آزادی، دموکراسی، عدالت اجتماعی و برابری، با فراز و نشیب و با وجود همه دشواری ها ادامه دارد. این مبارزات، زیر سرکوب شدید امنیتی و اوضاع سخت معیشتی و در پراکندگی نیروهای فعال اجتماعی صورت می گیرد.

در تحلیلی از وضعیت امروز مبارزات اجتماعی در ایران، می توان آن ها را در سه سطح اصلی تمیز داد:

- مبارزات زنان، دانشجویان و جامعه ی مدنی (قشرهای مدرن جامعه) که خواهان آزادی، دموکراسی و برابری و مخالف تبعیض های گوناگون

اند.

- مبارزات و اعتصابات کارگران و زحمتکشان که علیه بیکاری، بی ثباتی شغلی، قراردادهای اسارت بار، شرایط سخت کار و سرکوب و برای افزایش دستمزد، عدالت اجتماعی و به ویژه برای آزادی ایجاد سندیکاها و تشکل های مستقل کارگری مبارزه می کنند.

- مبارزات و اعتراضات در میان اقوام و ملیت های ایران که خواهان حقوق برابر در عرصه های سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی اند. این سه گونه مبارزات می توانند، در صورت رشد و اعتلای خود، در پیوند، همسویی و همکوشی با یکدیگر، به یک جنبش بزرگ اجتماعی برای فروپاشی رژیم بدل شوند.

ما وظیفه اصلی خود می دانیم که از مبارزات گوناگون مردم و از جنبش های اجتماعی برای تغییرات بنیادین در ایران پشتیبانی کنیم.

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

۲۱ فوریه ۲۰۱۶ - دوم اسفند ۱۳۹۴